

Rigsdagstidende.

1858.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 73.

Tiende Session.

23de Møde.

Tirsdagen den 2den November Kl. 4:

(Forsat.)

Tscherning (fortsat): Jeg troer — hvad ogsaa den ærede Forslagsstiller og vel omtrent Alle ere fattede paa — at Skatteligning og Alt, hvad derhen hører, ikke kan finde Plads i denne Lov; det hører sammen med den hele Række af Bestemmelser, som gaae ud paa, hvorledes man i Kjøbstæderne skal anordne Finantsloven — om jeg saa maa sige — Bestemmelserne om Udgift og Indtægt, hvorledes altsaa Skattefordelingen skal skee, som ikke alene hænger sammen med den her foreslaaede Skatteligning, men med en Fremstilling i det Hele taget af, i hvilke Forhold de forskellige Skatter skulle staae til hinanden, hvilke som uroffelige, og hvilke som Supplementsskatter, hvorved der skal roffes. Jeg troer, man maa komme hen til, at den største Deel af de ældre Skatter bliver fast, og at Indkomstskatten — ikke Næringskatten — Formuesskatten, Skatten efter Formue og Leilighed, eller hvad man vil kalde den, bliver den bevægelige og roffelige, den, der supplerer, hvad der aarlig savnes; — Men jeg gaaer som sagt ud fra, at alt dette ikke hører hjemme i denne Lov, og i saa Fald vil Forslaget komme til at hedde: Forslag til Lov om de communale Balg i Kjøbstæderne. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem, som vil have sat til „udenfor Kjøbenhavn“; thi jeg vilde ansee det for et stort Fremfærd, om man her indbefattede Kjøbenhavn under Kjøbstæderne, og saaledes skaffede Kjøbenhavn en bedre Balglov. Havde Kjøbenhavn havt en bedre

Balglov, saa havde den ikke faaet de dyre Borgemestre; jeg troer, at Indflydelsen af den større Mængde skatteyndende Borgere vilde have bidraget til at forhindre, hvad jeg betragter som en stor Skade for det hele Land; det vil komme til at koste mange, mange Penge, den Hurtighed, hvormed vi ere komne til de store Lønninger for Borgemeisterne her i Kjøbenhavn (L. C. Larsen: De ere ikke saa store!). De ere for store, det er Departementschefslønninger, og de blive for store for en By, der ikke er Alverden, og i ethvert Fald ikke saa stor som hele Landet (L. C. Larsen: De udføre Departementschefsforsretninger!). Deres Forretninger ere ikke større, end hvad enhver Mand kan overkomme; det er ikke saa mange Penge værd, som der gives ud derfor. — Det ærede Medlem, der har talt sidst, har rigtigt fremhævet den store Forskel, der er med Hensyn til den communale Bestyrelse paa Landet og i Byerne; men han har overseet, at en af Grundene, hvorfor man blev ført ind paa dette System af deelte Bælgere, laa i de historiske Tilstande, idet der paa Landet har været tilstede fra en tidligere Tid en Glasfeinddeling mellem de større og mindre Landeieendomsbestdere, som ikke er tilstede i Kjøbstæderne, og fra denne Inddeling i større og mindre Landeieendomsbestdere, som havde gjort sig gjældende i det ældre Communewæsen, hidrører denne Bestemmelse, som vi ere komne til. Det er en Dvergangstilstand, man har maattet gaae ind paa, for dog at komme til at gøre et Fremfærd. Det er et stort Spørgsmaal, om det er en gavnlig og nyttig Foranstaltning; dermed vil jeg ikke sige, at man nu skal forlade den eller forkaste den; den er knap prøvet, men at ville overføre den